

ת"פ 24522/06 - מדינת ישראל נגד טלאל לפרק

בפני כב' השופטת חנה מרום לומפ

בעניין: מדינת ישראל על ידי עו"ד שיר קמה
המאשימה

נגד
טלאל לפרק על ידי עו"ד דוד גבאי ריכטר
הנאשם

הכרעת דין

כתב האישום וגדיר המחלוקת

1. נגד הנאשם הוגש כתב אישום המיחס לו עבירה נשק לפי סעיף 144(ב) לחוק העונשין התשל"ז-1977. על פי עובדות כתב האישום ביום 17 באפריל 2013 סמוך לשעה 20:45, על כביש ירושלים תל-אביב בסמוך למחלף עין חמד, נשא והוביל הנאשם תחמושת לנשק, בכרך שהחזיק במושב האחורי של רכבו מסוג פולקסווגן מס' מ"מ 18-755-85, מכשיר טלויזיה (להלן: "הטלוויזיה") ובו הוסתרו 1205 כדורים בקוטר 5.56 מ"מ של רובת M16 שהיו עטופים (להלן: "הכדורים"). כמו כן החזיק הנאשם ברכבו כסף מזומן בסכום של 1610 ש"ח.

2. בתשובתו לאישום מסר הנאשם כי אמם הוא הוביל את מכשיר הטלויזיה ברכבו, אולם הוא לא ידע כי טמונה בו תחמושת. לגרסתו, מן דהו ביקש להעבירו למקום מסוים תמורה סכום של 200 ל"נ, אך קיבל טרם העביר סך של 100 ל"נ והוא אמר לקל 100 ל"נ נוספים לאחר הגעת מכשיר הטלויזיה ליעדו.

מבט על ראיות הצדדים

ראיות הتبיעה

3. מטעם המאשימה העידו 4 שוטרים. השוטרים שי לוי (להלן: "השוטר לוי") ואיגור לובשבסקי (להלן: "השוטר איגור") שעצרו את הנאשם, رس"מ עדיאל שלום (להלן: "החוקר עדיאל"), חוקר בתחנת הרآل שחקר את הנאשם וביצע מספר פעולות בתיק והשוטרת נעה שבג (להלן: "השוטרת נעה"), רשות ואחריות מוצגים בתחנת הרآل.

כמו כן הוגשנו דוח פעולה שעריך השוטר לוי **ת/1**, הודיעת הנאשם **ת/2**, דוח פעולה, דוח מעצר זכ"ד שעריך השוטר איגור **ת/3-ת/5** בהתאם, תמונות של הcadors לאחר תפיסתם **ת/6-ת/7**, אישור כי הcadors שנטפסו הם נשק **ת/8**,

דו"ח פעולה שערך השוטר יוסי שמואל (להלן: "השוטר שמואל"), שוטר נוסף שהוא שותף למעצר הנאשם **ת/9**.

4. השוטר לוי העיד בבית המשפט ודוח הפעולה שערך ת/1 הוגש בהסכמה תחת חקירה ראשית. מהדו"ח עולה כי התקבל מידע מודיעיני על רכב נושא אמל"ח ובשל כך השוטרים יצרו פקק לצורך ביצוע מעצר יום באזרה הכנסה לבו גוש (ר' ת/1 עמ' 1 ועמ' 8 ש' 14-15 לפורתוקול). בהמשך סיפר לוי כי לאחר שעצר את הנאשם, זה ניסה לסתות לשול הדרכן משמאל על מנת להימלט מהפקק, אולם הוא הצליח לנטרל אותו. בדו"ח מסר השוטר לוי תיאור של מכשיר הטלוויזיה וכותב כי מדובר במכשיר ישן וכבד מאוד ואף ציין כי שני שוטרים נשאו אותו יחד והוא אף נפל מידיהם (ר' ת/1 עמ' 2 סיפה ועמ' 3).

5. השוטר איגור אישר את האמור בדו"ח של השוטר לוי ומספר בבית המשפט שניים שכבו את מכשיר הטלוויזיה והוא נפל ונשבר (ר' עמ' 20 ש' 6-2). השוטר איגור תפס את מכשיר הטלוויזיה וכותב את הדוחות ת/3-ת/5. בדוח הפעולה ת/3 ציין השוטר איגור כי בתוך מכשיר הטלוויזיה נמצאו חבילות עטופות ניר עיתון ובתוכן הבדורים (ר' ת/3 עמ' 2). בבית המשפט העיד איגור כי לאחר שפתחו את מכשיר הטלוויזיה ואת הניריות שהיו בתוכו הם הבינו שמדוברים בו כדרים (ר' עמ' 21 ש' 4-1). השוטר איגור העיד כי את הבדורים העביר לחוקר עדיאל (שם ש' 25-27).

6. החוקר עדיאל והשוטרת נעה העידו אף הם. החוקר עדיאל אישר כי קיבל לידי את הבדורים מידו של השוטר איגור כשהם עטופים בעיתונים (ר' עמ' 15 ש' 3-2) והעיד כי הוא העבירם לשוטרת נעה אשר תפקידה הוא להמשיך את תהליך הרישום ולשמור את המוצגים (שם ש' 10-11). השוטרת נעה אישרה את הדברים והעידה כי קיבלה לידי את הבדורים מידיו של החוקר עדיאל וספרה אותם (ר' עמ' 12 ש' 14). השוטרת נעה אישרה כי יתרן שזרקה שקטית ויש חוסר התאמנה בין מספר השകיות שתפס השוטר איגור לבין מספר השകיות שהוצעו לבית המשפט והסבירה כי ברגע שקיבלה לידי את המוצג וסיממה לספור את הבדורים ואיחודם לשקית אחת לא היה נראה לה מהותי לשמור את כל השקיות (ר' עמ' 13 ש' 23-24 וכן עמ' 14 ש' 4-5 ועמ' 14-13).

ראיות ההגנה

7. מטעם ההגנה העיד הנאשם ודודו מר חמוץ פרוך, כמו כן הוגש תוצאות בדיקות ט"א **נ/1**, בקשה והחלטה בבקשת קבלת נתוני תקשורת **נ/2**, צו חיפוש **נ/3** ודוח פעולה שנלווה לחיפוש **נ/4**.

גרסת הנאשם

8. בהודעתו במשטרה ת/2 טען הנאשם כי הוא אינו מכיר את האדם שם ברכבו את מכשיר הטלוויזיה ומסר כי עשה טוביה למאן דהו ברחוב. אשר לנسبות הגעתו לאזרה עירייה מסר הנאשם כי הסיע אדם שהוא אינו מכיר לעזריה וכאשר חזר למוסריה הוא התבקש להעביר את מכשיר הטלוויזיה לבו גוש: **"זה היה בערך בשעה שמונה**

שמעונה וחצי בערב היום... כאשר אני באתי לחזור למוסררה עצר אוטי בחור אמר לי תיקח את הטלויזיה לאבו גוש וזהו הוא שם את הטלויזיה ברכב שלי ואני לקחת את הטלויזיה לאבו גוש. זה מה שהיא לקח את המספר שלי והיה צריך לתקשר אליו וזהו" (ר' ת/2 ש' 3-6). בהמשך כאשר נשאל הין פגש את הבוחר שם ברכבו את הטלויזיה השיב: "אני הייתי בעזירה בכיכר הראשון טיפה לעלה הוא עמד בצד. הוא אמר לי לחת את הטלויזיה לאבו גוש ואמר לי שהוא יתקשר אליו וуд עכשו לא התקשר אליו" (שם ש' 23).

הנאשם התבקש לתאר את הבוחר ומסר: "הוא בגיל 29-28 בחור שחור לא ראיתי כל כך טוב בכלל שלא היה אור" (שם ש' 26). וחזר שוב על מה היה עליו לעשות עם הטלויזיה: "אמר לי לחת את זה (הכוונה לטלויזיה ח'מ'לי) לאבו גוש לכיכר איפה מוכרים פלאפל והוא אמר לי שהוא יתקשר אליו ועדיין לא התקשר אליו" (שם ש' 28) הנאשם נשאל האם קיבל תשלום על הנסעה ומסר לחוקר כי אותו אדם שם ברכבו את הטלויזיה נתן לו ₪100 ואמר לו כי מלא ברכבו דלק ולאחר שיחזור הוא יתן לו ₪100 נוספים (שם ש' 31) לגורסת הנאשם אותו בחור לא נתן לו את מספר הטלפון שברשותו ורקלקח את המספר הטלפון שלו.

לקראת סוף עדותו שבוחן הנאשם כי אין לו כל הכרות קודמת עם הבוחר שהניח ברכבו את מכשיר הטלויזיה וכי לא ראה אותו מעולם. כמו כן החיש הנאשם כל קשר LCD'ים, טען שלא נגע בטלויזיה או בCD'ים וצין בפני החוקר כי הוא מוכן שיבדקנו את טביעות אצבעותיו (שם ש' 63 וש' 67-66).

9. בעת עדותו בבית המשפט חזר הנאשם על גרסתו לפיה כאשר חזר מערזיה לירושלים, אדם שהוא אינו מכיר סימן לו לעצור וביקש ממנו לחת טלויזיה לאבו גוש בתמורה ל-200 ₪. אולם בשונה מחקירתו בעדותו בבית המשפט טען הנאשם כי קיבל מאותו אדם סך של ₪100 ובabo גוש היה אמרו לקבל עוד ₪100 ₪ מאדם שהוא אמר לפגוש בכניסה ליד הפלאפל (ר' עמ' 23 ש' 1-9).

טענות הצדדים

10. ב"כ המאשימה טענה כי עלה בידה להוכיח את אשמת הנאשם ברמה הנדרשת במשפט הפלילי. לדבריה הנאשם ידע כי בגין מכשיר הטלויזיה מסווגים LCD'ים והוא ניסה להימלט מהשווים עת נתקש לעצור. ב"כ המאשימה סבירה כי אלמלא היה חוץ הנאשם להסתייר את דבר ההסתירה לא היה מנסה להימלט. זאת ועוד, ב"כ המאשימה טענה כי גרסת הנאשם רוויה בפריכות ובסתרות והוא מופרכת על פניה, שכן לדידה לא יתכן שהוא הסכים להעביר את מכשיר הטלויזיה לבקשת אדם שאינו מוכר לו. עוד טעונה ב"כ המאשימה כי משקל מכשיר הטלויזיה אמרור אף הוא היה לעורר את חשדו של הנאשם, אין זה סביר כי אותו אדם נשא את מכשיר הטלויזיה לרכב לבדוק. כל אלה לרבות העובדה שהנאשם נשלח ליעד לא מוגדר מבלתי ברור פרטם, מערערים את אמינות גרסתו כך שאין לתת בה אמון.

ב"כ המאשימה לא חלקה על כך שיתכן שנפל פגם בשרשרת המוצג בעת תפיסת הת חמושת, אך לטענה הפגם תוקן בהתבסס על עדויות השווים בבית המשפט והתמונות שהוגשו.

11. לטענת ב"כ הנאשם לא הייתה לנאה מודעות לכך שבמכשיר הטלויזיה מוסתרים כדורים. לדבריו עדותו של הנאשם הייתה קוהרנטית למנ מסירת גרטסו הראשונית במשטרה ועד למtan עדותו בבית המשפט. לדידו לו הנאשם היה ידוע על הדבר, לא היה מסכים להוביל את מכשיר הטלויזיה. לדבריו הנאשם לא ניסה להימלט מהשטררים כי אם התנגד למעצר אגרסיבי שבוצע נגדו.

ב"כ הנאשם הוסיף וטען כי החקירה המשטרתית הייתה רצופה מחדלים. החוקר לא ניסה לאתר את האדם אודוטוי מסר הנאשם פרטיהם וכן לא ניסה לאתר את הרכב שלו פי גרסת הנאשם אמרו היה לאסוף את מכשיר הטלויזיה באבו גוש. כמו כן החוקר לא דאג להשאיר את מכשיר הטלפון של הנאשם זמין על מנת לקבל שייחה מי ששלח אותו וזאת כדי לאמת או לשולח את גרטסו, החוקר לא ביקש מחקרי תקשורת של מכשיר הטלפון הניד של הנאשם למרות שהוצא צו בעניין, הנאשם לא נחקר על סכום הכסף שנמצא ברכבו זאת על אף שהוחש בסחר בנשק. אשר לשרשת המוצגים, טען ב"כ הנאשם כי המשטרה לא העבירה תיעוד מסודר של הדרך שבה הווערו שקיות המוצגים מגורם לגורם ומה מספרם המדוקדק. לפיכך גרס כי מחדלים אלה בה都市报ם יחד מעליים ספק סביר באשר לאשמהו של הנאשם.

דין והכרעה

12. הצדדים אינם חלוקים כי ברכבו של הנאשם נתפס מכשיר טלויזיה אשר בתוכו הוסתרו כדורים. אשר ldcודים הוגשה בהסכמה חוות דעת לפיה מדובר בנשק (ת/8), ואין מחלוקת כי על מכשיר הטלויזיה ועל הcodים לא נמצא טביעות אצבע של הנאשם.

13. למעשה השאלה העומדת לפתח היא האם די בכך שברכבו של הנאשם נמצא מכשיר טלויזיה ובתוכו כדורי CDI לקבוע ברמת הودאות הנדרשת במשפט הפלילי כי הנאשם עשה זאת תוך מודעות לעבור עבירה.

14. סעיף 144 (ד) קובע כדלהלן:

"מקום שנמצא בו נשק, רואים את מחזק המקום כמחזק הנשק כל עוד לא הוכח היפוכו של דבר"

לענינו, הנאשם הוא הבעלים של הרכב בו נמצא מכשיר הטלויזיה ועליו רובן הנטל להוכיח כי הנשק שנמצא ברכבו לא הוחזק על ידו. אני סבורה כי הנאשם לא ספיק הסבר מניח את הדעת להימצאות מכשיר הטלויזיה בו נמצאה התממושת ברכבו.

15. גרסת הנאשם מראית ועד אחרת תמורה ביתר. ראשית באשר לנسبות הימצאותו בעזירה - על פי הסברו הואלקח אדם זר ממוסררה עד לעזירה ללא תמורה. כלל לא ברור מדוע עשה "טובה" למאן דהו שהוא אינו מכיר והסיעו בשעת לילה מירושלים לעזירה ללא כל תמורה למקום שאנו עבר בדרךו, שכן הוא מתגורר בוואדי ג'יז, אלא עשה זאת במיוחד כאשר הוא מתפרק בין היתר מהסעות והובלות.

גם גרסתו באשר לנסיבות מסירת מכשיר הטלויזיה לידי אינה מתישבת עם שורת היגיון ועם הגיונם של דברים. לטענתו של הנאשם אדם שהוא לא יכול למסור את פרטיו זהותו ואת תיאור קלסר פניו, מאחר שהמקום היה חושך, מסר לו מכשיר טלויזיה ביכיר הסמכה לעזריה בשעה 20:30. אותו אדם נתן לו ₪100 ולאחר מכן את מספר הטלפון שלו וכל שאמר לו זה להוביל את הטלויזיה לפלאפל בכניסה לאבו גוש שם יחכה לו רכב מסווג הונדה סיוק לבנה אליה יש להעביר את מכשיר הטלויזיה ובתמורה הוא קיבל ₪100 נוספים.

נראה אם כן כי שעת מסירת הטלויזיה, מקום המסירה ואופן העברת מכשיר הטלויזיה הישן והכבד והכל בתמורה ל-₪100 בלבד, כאשר הנאשם לא יודע את זהות הנונט והמקבל, אינה מהימנה ולא מצאת לבקשתה.

16. יתרה מכך, בגרסת הנאשם נמצאו סתיירות מהותיות כפי שיפורט להלן:

א. גרסתו הראשונית של הנאשם עוד טרם חקירותו במשטרת נכתבה בת/1 על ידי השוטר לוי. מסמך זה הוגש בהסכמה וממנו עולה כי גרסתו המידית של הנאשם הייתה שונה מהgrassה בה דבק בהמשך ניהול ההליך לפיה הוא אינו מכיר את האדם שביקש ממנו להוביל את מכשיר הטלויזיה. מת/1 עולה כי השוטר לוי שמע שיחה בין הנאשם לבין קצין המודיעין ציטט אותה במדויק: "**יוסי קצין הבילוש שאל את העוזר של מי הטלויזיה והעוזר ענה זה נתן לי בחור בשם מורה מעזריה המתגורר בחודי גוז**" (ר' ת/1 עמ' 3). כאשר הנאשם נשאל למי צריך להעביר את מכשיר הטלויזיה הוא השיב: "**משהו מאבו גוש לא יודע מי הייתי צריך לקבל טלפון וудין לא התקשר**" (שם שם). מהאמור עולה כי הנאשם בגרסתו הראשונית במקום האירוע ידע לאבחן בין המידע שמסר ביחס למי שמסר לו ידיו את מכשיר הטלויזיה לבין הנגדי שהיה אמר לו לקבל ממנו את מכשיר הטלויזיה. כך שטעنته של הנאשם בחקירה הנגדית כי כל שנכתב הוא שקר (ר' עמ' 23 ש' 26-27) אינה עומדת, שכן הבלש הקפיד לכתוב ציטוט מדויק של הדברים ולא הייתה לו כל סיבה לתת תיאור מדויק של הנונט ותיאור חסר של המקובל אם אכן בده את הדברים מליבו, כפי שטען הנאשם. בהקשר זה יוער כי גרסתו הראשונית של הנאשם לפיה אדם שהוא מכיר מוואדי ג'יז שכונת מגוריו הוא זה שמסר לו את מכשיר הטלויזיה נותרת הסבר הגיוני להשתלשות האירוע. הנאשם בגרסתו המאוחרת לפיה הוא אינו יודע מי הינה ברכובו את מכשיר הטלויזיה ניסה להסתיר את זהות המעובד הנוסף באירוע ולכך מדובר בסתרה מהותית היורדת לשורש העניין.

ב. בחקירה טען הנאשם שקיבל לידי ממי שמסר לו את מכשיר הטלויזיה סך של ₪100 ושאותו אדם אמר היה להביא לו ₪100 נוספים לאחר שיחזור (ר' ת/2 ש' 31). בית המשפט טען הנאשם ששאת 100 שקלים הנוספים היה אמר לו לקבל מהబוחר אותו אמר היה לפגוש באבו גוש (ר' עמ' 23 ש' 5 ועמ' 24 ש' 6). אני סבורה כי אין מדובר בסתרה של מה בכר, שכן לא סביר שהנאשם, אשר לגרסתו עשה את ההובלה לפרנסתו לא יברר טרם ההובלה את פרטי התשלום אותו הוא אמר לקבל. משכך העובדה שלא ידע לספר מי היה אמר לו לשלם לו וכי צדק תמהה אף היא.

ג. בחקירתו הראשית הנאשם כלל לא הזכיר כי מסר את מספר הטלפון שלו לאותו אדם שמסר לידי את מכשיר הטלוויזיה ולא הזכיר כלל כי היה אמר או להיות בקשר טלפוני עמו. גם לאחר מספר שאלות של ב"כ המאשימה בעניין הנאשם לא השיב כי נתן את מספר הטלפון שלו, ורק לשאלת מפורשת של בית המשפט השיב כי האדם שמסר לידי את הטלפון ביקש לקבל את מספר הטלפון שלו (ר' עמ' 24 ש' 17-24). השמטה פרט כה מהותי מגרסתו של הנאשם בחקירה הראשית אומرت דרשתי על אמינות גרסתו.

ד. גם עדות דוד של הנאשם אין בה כדי לסייע להגנת הנאשם. הדוד העיד כי מקובל בקרב אנשי שכונתם לבצע עבודות הובלה תמורת שכר, אלא שמסר כי המוביילים ממתיינים בשער שכם (ר' עמ' 26 ש' 5) וכי שעוטה המתנה של מבקשי העבודה הם משועות הבוקר ועד לשעה 16:00-17:00 (שם ש' 16-18), ולמדך כי הובלה מכיר חשוכה על דרך מהירה בסמוך לעזריה בשעת לילה, היא דבר חריג.

17. באשר לטענת ב"כ המאשימה כי ניסינו של הנאשם להימלט מהשופט מחזקת את ראיות התביעה, קיבלתי את הסבריו של ב"כ הנאשם לעניין. מעודתו של השופט לוי עולה כי הוא לא חשב כובע זיהוי ואישר כי סביר של הנאשם לקח זמן להבין שהוא שוטר (ר' עמ' 10 ש' 2). משכך לא ניתן לייחס לתגובהו של הנאשם מעשה בריחה מכון אלא תגובה מידית וסבירה בנסיבות העניין.

18. אשר לטענת ב"כ הנאשם כי גרסתו של הנאשם מתחזקת בכך העובדה שלא נמצא טביעות אצבע שלו על מכשיר הטלוויזיה ועל הכלורים וכי לא נתפס דבר בביתו, ממצאים שעולים בקנה אחד עם גרסתו ולכארה מהווים חיזוק להר', הרוי שהעדרם של טביעות אצבע יכולם להיות הסברים רבים כמו שימוש בככפות, רמת הזעה של אדם, סוג המשפט והסבירים רבים נוספים, אך שעניין זה אינו יכול להוות תמייה לגרסתו של הנאשם. כך גם באשר להעדר ממצאים בעת החיפוש בביתו של הנאשם.

మధలి ఛక్రియ

19. ב"כ הנאשם טען כי בעבודת המשטרה נפלו פגמים רבים אשר יש בהצטברותם כדי להביא לזכותו של הנאשם. להלן אדון במחדלים אלה.

א. **העדר תיעוד מצולם בתיק** למורת שעל פי **ת/1** האירוע תועד על ידי איש זיהוי וכן בעזרת מצלמתו של אחד הבולטים. העד שי לוי אשר ציין עניין זה בדוח הפעולה שרשם **ת/1** הסביר בעודתו (ר' עמ' 11 ש' 26-29) כי רק פתיחת מכשיר הטלוויזיה והוצאת התחמושת תועדו, ובעניין זה הצדדים אינם חולקים, אך שלא מצאתי לחתם משקל לכך.

ב. **אי בדיקת נתוני תקשורת** - לטענת ב"כ הנאשם על אף שבית המשפט נעתר לבקשה לקבלת צו מחקרי תקשורת, המשטרה לא מלאה אחר הצו. לדבריו בדיקת שיחות נכנסות טלפון הנידד של הנאשם הייתה יכולה לתמוך בגרסתו של הנאשם לפיה הוא אמר לקלל שיחת טלפון מהאדם שהוא אמר למסור לו את הנשק וכך היה מסיע בידי המשטרה לפתח את החקירה ולהגיע אל סוחרי הנשק ולא רק אל המוביל.

ראשית, מעדות החוקר עדיאל עולה כי הטלפון הניד של הנאשם היה פתוח לאחר שהנאשם נעצר עד לחקירה בשעה 22:00 לפחות, הינו שעה ורבע לאחר המעצר (ר' עמ' 17 ש' 12). לו היה אדם ממוצע לנאשם יצא בשעה 20:30 מעדירה לכיוון ابو גוש וברכבו ציוד "יקר ערף", סביר היה כי החל מהשעה 21:00 היה מתקשר ללא הרף אל הנאשם ולמטרות שהטלפון של הנאשם היה פתוח במשך שעתיים לפחות מרגע שהנאשם נעצר לא התקשר אליו אף אחד. זאת ועוד, הנאשם נשאל על כך מספר פעמים בחקירה ואישר שעדיין לא התקשר אליו איש (ר' ת/2 ש' 23 ו' 28).

בהתאם זה יוער כי ראוי היה בעניין לחקור ולפתח את החקירה ולאთר את מקורות הנסיבות באמצעות מחקרי תקשורת, אלא שהדבר לא מטייל כל על הריאות נגד הנאשם.

ג. **שרות מזג** - אכן מסכימה אני עם ב"כ הנאשם כי היה ראוי לטעד בכתב את כל מהלך העברת הנסיבות בין השוטרים, אולם לאחר ששמעתי את השוטרים לא נותר בלבבי ספק כי הנסיבות שהוצעו בבית המשפט עליהם העידו השוטרת נעה והחוקר עדיאל הם הנסיבות שתפס השוטר איגור ברכבו של הנאשם. השוטר איגור העיד בבית המשפט וסיפר כי תפיס את הנסיבות שהיו מוסתרים במשך ניר עיתון (ר' עמ' 19 ש' 14-15) והעביר את הנסיבות לידי של החוקר עדיאל להמשך טיפולו (ר' עמ' 21 ש' 27-29). החוקר עדיאל אישר זאת תוך שהוא מצין כי קיבל את הנסיבות בצורה שבה הם נתפסו ולא בתוך דלי כפי שהוצעו בבית המשפט: "**קיבلتם אותו מהשוטר איגור, למיטב זכרוני קיבלתי אותו בלו הדלי, היו עיתונים שבתוכם האמל"ח**" (ר' עמ' 15 ש' 4-3) בהמשך מספר החוקר כי לאחר מכן העביר את הנסיבות לשוטרת נעה להמשך תהליך רישום ושמירה במחסן מוצגים (שם ש' 11-11). השוטרת נעה העידה אף היא בעניין. עדותה היא סיפה כי קיבלה לידי את המזג מידיו של החוקר עדיאל (ר' עמ' 12 ש' 18-19) והסבירה מדוע לא קיים רישום בעניין: "**אין לנו רישום נזהה. ברגע שחווקר תופס יש תפיסה במחשב וכשאני מפקידה יש הפקדה במחשב. ניתן לצלם את המסר של הפקודה והתפיסה**" (שם ש' 27-26). השוטרת העידה כי היא ישבה וספרה את הנסיבות אחד אחד ותיעדה את מספר הנסיבות בזיכרון (ר' עמ' 14 ש' 19-16) ואישרה כי בהחלט יתכן כי לאחר שקיבלה לידי את הנסיבות ותוך כדי ספירתם זרקה שקיית. לדבריה לא סקרה שמדובר במזג מהותי ומרגע ששמעה את כל הנסיבות יחד לא חשבה שיש בכך צורך (ר' עמ' 13 ש' 23-24).

לענין המחדלים האמורים ראוי להזכיר את פסיקתו של בית המשפט העליון בע"פ 12/12/6367 **בנימין נ' מ"** (8.4.13):

"**באשר למחדרי החקירה הנטען; אין סבור כי בפעולות החקירה שטוען המערער כי היה על המשטרה לבצע ולא בוצעו יש ממש או כי אם היו מבוצעות הפעולות היה בהן כדי להציג על חפותו... גם אם יתכן כי טוב הייתה עשוה המשטרה אילו היו ננקטותפעולות החקירה הנטען הרי שאי נקייטן אינה מכרסתת ב"יש" הראייתי המשמעותי שיש בו לטעמי די כדי לבסס הרשעה מעבר לכל ספק סביר...**" (פס' 18 לפסק הדין).

20. לפיכך, ומשמעותי את גרסת הנאשם לא אמינה אני קובעת כי הוא היה מודע לכך שהוא מוביל אמל"ח ויש להרשיעו בעבירה המוחסת לו בכתב האישום.

ניתנה היום, א' אייר תשע"ה, 20 אפריל 2015, במעמד ב"כ הצדדים והנאשם.